

TELEGRAFUL ROMANU.

Nr. 95. ANUL XIX.

Sabiu, in 28 Novembre (10 Dec.) 1871.

Telegrafulu este de done ori pre septemana: Duminec'a si Joi'a. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la expeditura foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate catre expeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

tru celelalte parti ale Transilvanie si pentru provinciile din Monarchia pre unu anu 8 fl. iera pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri streine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Insetele se platescu pentru intai'a ora cu 7 cr. sirulu, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Invitare de prenumeratiune

la

„Telegrafulu Romanu“

Cu inceputulu anului 1872, se deschide prin acest'a prenumeratiune noua la acesta foia.

„Telegrafulu Romanu“, va esti ca si pana acum de done ori pe septemana Joi'a si Duminec'a. — Pretiulu abonamentulu pre anulu intregu e :

Pentru Sabiu 7 fl. pe 1/2 de anu 3 fl. 50 xr., pe 1/4 anu 1 fl. 75 xr. v. a.

Pentru si Monarchia austro-unguresca pe anu 8 fl. pe 1/2 anu 4 fl. pe 1/4 anu 2 fl. v. a.

Pentru Romania si strainatate, pe anu 12 fl., pe 1/2 anu 6 fl., pe 1/4 anu 3 fl. v. a.

DD. abonanti sunt rugati a nu intardia cu tramiterea prenumeratiunilor.

Adresele ne rugamu a se scrie curatu, si in locu de epistole de prenumeratiune recomandamu on. publ. avisurile postali, (Posta-Utalyany. — Post-Anweisung.) ca impreunate cu spese mai putiene si ca mai sigure pentru inaintarea banilor de prenumeratiune la

Editor'a „Telegrafulu Romanu“ in Sabiu.

Destulu cu certele, — la lucru!

Considerandu, ca program'a passivitatiei de siése ani nu a produsu alta, decatu scisiune in natiune, inertia desolatoare de poterile nationali, si neglegere a celor mai vitali interese ale natiunei; Considerandu ca aceste daune simtibile numai prin o activitate resoluta se potu repara.

Considerandu, ca incercarile din urma de a se restabili unitatea activitatiei nationale s'au eleodatu prin doi-trei passivisti membri ai comitetulu ad hoc din Sabiu;

Considerandu ca disputele jurnalistiche intre activisti si passivisti din nou au luat unu caracteru forte acutu, din care se pote conchide, ca o fusiune intre aceste done partide — celu putienu pentru momentele de fatia — e cu nepotintia; —

Considerandu ca periodulu legislatiunei presente se inchide in lan'a lui Aprile ce vine, prin urmare ca nouele alegeri, ce ne stan inaintea usiei, nu potu sa ne mai afle nepregatiti, si de tempuriu disciplinati; in fine;

Considerandu, ca e tempulu supremu, ca activistii luandu actiunea nationale in mana totu deodata sa-si si fipsedie unu programu chiaru meritulu causei nationale, catu si in respectulu formei de procedere;

Propunuu:

1. Barbatii romani, ce se tienu de principiulu activitatiei, sa-si continue actiunea sea de aci inainte independente de barbatii, ce s'au pronuniatu si se mai tienu de principiulu passivitatiei absolute, — sa nu se mai lase cu densii in nici o polemia jurnalistica, — iera atacurile sa le respinga prin declaratiuni simple de demintire. Cu atata mai mare diligentia inse, activistii voru capacitate pre poporu despre adeveratele intentioni, ale activitatiei sele; —

2. Barbatii activitatiei prin tote tienuturile sa se constitue in cluburi respective in comitete locali

— macaru de aru fi catu de putieni, si sa anuncia constitutirea sea prin jurnalele pronunciate pentru activitate; sa discutele intre sine si sa-si formulele programulu activitatiei sele atatu in privintia meritulu causei nationale, catu si in privintia formei de procedere. Totu deodata se voru consulta si intruni intre sine in privintia candidatilor pentru alegerile viitoare. —

3. Comitetele aceste locali cunoscutu unulu altui'a prin anunierea sea in jurnale, si voru comunica unulu altui'a reciproc programele si candidatii sei, si voru cautu prin corespondinti'a nostra a complana intre sine diferentiele de opiniune.

Totu deodata inse aceste comitete locali se voru pune in legatura cu comitetulu permanentu alu natiunei alesu la 1861/3, corespondendu cu elu prin presiedintii lui spre a relua conducerea centrale. —

Deca comitetulu nationalu in respnsulu seu se va dechiaru pre langa principiulu activitatiei, si ca e gat'a a conduce caus'a nationale, atunci comitetele locali se voru servi de densulu ca de organu centrale in tote ulterioriloru loru actiuni.

La din contra, — decu comitetulu permanentu alu natiunei din ori-ce cauza aru fi impeditu la aceea, atunci, si pana la incetarea acestei pedeci — comitetele locali voru alege cate unu delegatu, cari se voru intruni la o confruntia centrale, de exemplu pre a treia di de Craiova in Sabiu unde ei din proiectele programelor locali voru formula o programa centrale, voru alege unu comitetu centrale alu activistiloru, care ca organu centrale standu in continua comunicatiune cu comitetele locali voru conduce caus'a nationale in genere, si in specie si alegerile ablegatiloru dietali. —

Destulu cu disputele — la fapte!

Unu activistu.

Limbagiulu diuarielor romanesci.

Sabiu, in 25 Nov. 1871.

Sob acestu titlu aperu in nr. 90 alu „Gazetei Trans.“ o corespondintia din Sabiu, fara datu, carea cam semana, ca ou cu ou, cu celelalte done din „Federatiunea“ nr.ii 106 si 114, datate din Alba-Iulia si din Clusiu. Ore sa nu fia esitu si acesta corespondintia totu dintr'o pena, totu dintr'o fabrica? Se vede ca unii omeni, colindandu diuarierele romane dearendulu, incepu a-si areta in fiecare maiestri'a loru. Tote vi suntu in zadaru dloru! a inceputu lumea a ve cunoște, cum se cunoscuseru paserile dupa penele loru.

Destulu ca in acesta corespondintia ni se spune ca de introduciune: ca incatu pentru diuarierele de dincolo, dela congressulu diuaristiloru romani din Bucuresci, limbagiulu brutalu alu catoru-va foi, aru fi si lasatu multu din brutalitatea loru; iera incatu pentru diuarierele romanesci de dincode de Carpate dice, ca, intre altii, a observatu mai de unedile diuariulu oficiosu „Kelet“ din Clusiu in nr. 280, ca in acelea insultele personali suntu la ordinea dilei, si ca obiectivitatea o afla numai in „Gazeta“.

La aceste a-si observu numai atata; ca decu „Tel. Rom.“, seu alti corespondenti ai loi, si-aru fi permis a se provoca in atari casuri la o soia magiara si inca oficioasa, omeni clicei n'aru fi esitatu unu minutu a-i ingramadi cu epitetele cele mai frumose si a-i dechiaru in tota lumea de magiaroni, guvernamentali etc.! Dealtmintrea ni vine a crede, ca decu apuca „Kelet“ sa cetesca la intielesu macaru numai articolii anonimi, cei tendentiosi si plini de falsitate din „Gaz. Trans.“, pote aru fi mai intardiatu ce-va cu darea parerei sele de susu.

Dupa cele amintite, urmeza corespondinti'a mai departe astfelu:

„Kelet“ are dreptate. Dara inca, decu elu aru fi distinsu intre individuu publicu, adeca pusu, inaltiatu la functiuni de statu, seu bisericesci, si intre celu privatu, carele pentru faptele sele este respundietoriu numai lui Ddienu si conscientiei sele, iera nu si statulu, regelu, ministeriulu, natiunei, seu la vre-unu cleru, sinodu, congressu etc.

Ce va dice ore „Kelet“ si toti omeni de buna educatiune, candu va celi intr'unu diariu redectatu de preoti si organu alu unei eparchii, pasage ca aceste?

„Arendasi ai diecesei“ (pana la 1864).

„Hei vipere! vipere! multu nu veti mai musca! V o m n cautu de aci inainte, de a nu ve mai calca pre coda, dara — dupa cum meritati — deadreptulu pre capu!“ (Mei! adeca morte?!).

„Voi Catilinstiloru?“ (Adeca Catilinari).

„Ati bagatu in busunariu ca lud'a iscariontelunulu, a-ti vendutu paralele natiunei la straini etc.“

„Voi siarlataniloru nationali?“

„Hei lupiloru in pele de oia! a venitu tempulu sa ve demascamu, si tempulu nu e departe, candu natiunea cunoscandu-ve in adeveratulu vostru peru, ve va h o l a i (?) ca pre lupii, a caroru hipoteca a fostu numai pelea de oia.“ („Telegr.“ nr. 89 a. c.)

In acela-si diariu dn. Babesiu este omulu care mistifica dupa placu (adeca minte ori-candu i place), si preste totu i condamna moral'a, provocandulu, ca sa si o schimbe! Nr. 91). Etc. etc.

Acestu felu de limbajiu se numesce in tier'a romanescu alu lui Pasvan-Oglu si alu lui Ali-Pasi'a, cunoscuti de mari tirani si mari mintionosi. Limbajiuulu vendetei cu pumnariulu si cu ciomagiuulu.

Si sciti dvostra, cine se numesce arendasi ai diecesei, vipere, catilinari, siarlantani si lupi? Dupa catu scimu noi, acei'a suntu vre-o patru protopopi, cu tote rudeniile loru, trei consiliari, dintre cari la doi insi le spusera chiaru chefiu loru in 1867, ca Sabiuulu ceruse ca sa fia pensionati si delaturati din functiuni, ceea ce apoi ungorii au si implinitu cu cea mai mare placere si cu atata promptitudine, in catu pre dr. P. V. nu voiea sa-lu lase ca sa-si implinesca nici pucinele luni, pre care le mai avea pana la implinirea de 33 de ani, pentru ca dupa unu servitiu atatu de obositoriu si supusu la cele mai grele responderi, sa-si pota trage o pensiuune mai convenabile. Mai suntu si alti multi, cari trecu de vipere, de lupi, siarlantani si catilinari, adeca toti cati au participatu la alegerile asociatiunei transilvane din 1867, si toti cei adunati la Mercurea, uniti, neuniti, fara distinctiune, cati au votatu pentru respingerea cu demnitate a calificabilei legi electorale din an. 1848, in contra carei'a romanii se sacrificara; numai catu uniti suntu distinsi, prin nomenclatur'a de iesuiti, care placo atatu de multu camarilei din Sabiu.“

In adeveru, catu de bine se adeveresco si aici proverbulu: „omulu vede sterculu din ochii altora“, dara barn'a din ochii sei nu o vede. Domni corespondentiei din „Gazeta“, nici acum, candu combatu limbajiuulu „Tel. Rom.“, nu se potu retiene de a nu suspiciuna, de a nu incrimina si de a nu da epitete noue. Sa insemnati bine dnloru! ca limbajiuulu, ce-lu combateti, este alu d-vostra propriu, si aici foramu constrinsi a ne folosi si noi de elu, dupa dis'a: „cuiu cu cuiu“. Au a-ti socotitu, ca ve ve-ti scapa si acum cu un'a cu done? A trecutu hab'a cu colacii.

Si apoi d-vostra ore cine sunteti? Au nu sunteti totu atatea ilustritati, omeni pusi in functiuni inalte de statu si bisericesci? si au nu sunteti ca atari responsabili statulu, bisericei, vre-unul sinodu, congressu etc.?

Incatu pentru Babesiu, „Tel. Rom.“ n'a avut de a face cu intrega moralitate a d-sele, ci numai

cu partea aceea specială, ce privește cauză din cestiune. Apoi dico-veti d-văștra, ca a luă parti-da, fără de a fi fostu chematu, a curmă disput'a și a luă posibilitatea incusatiloru de a responde macaru, însemnădă dreptate, morala?

Ne mirăm, ca mai amestecăți și pre d. dr. Vasiciu în ecăsta afacere, pre cându dlui e dusu de multu din Sabiiu. Si apoi, încătu, pentru densulu sa nu sciti óre ceea ce scie tóta lumea, ca numai Sabiiulu a midilocitu și denumirea și reactivarea lui? Asemenea se are lucrulu și cu cei-lalti consiliari, noi scim, ca Sabiiulu mai multu le-a ajutat, de câtu le-a stricatu. Ce cauza aru fi ayutu, că sa le strice?

In fine, în câtu pentru protopopi, nu s'a disu nimic'a în „Telegrafu“ despre patru protopopi din Sabiiu. Acésta iéru-si este o apucatura tenden-tiósă a ómeniloru de bunu semtu după conos-cutulu: calmărie audacter, tamen aliquid in-haeret.

In finea acestor'a dlo redactoru alu „Gazetei“ dice, ca nu se póte conteni a nu reflectá aici, ca „cându conduce orbu pre orbu, pericolulu e neevitabile de cadere.“ Nu sciu, ce va fi întielegându d. redactoru alu „Gazetei“ prin acestu pasagiu misticu, cam cá tóte oraculele acelei foi. Déca cum-va întielege dseă pre cei ce ni se obtudara de conducatori, apoi dicemu și noi, ca bine a ne-meritu. căci dieu e mare prapasti'a la care adu-sera acei conducatori nechiamati pre bié'ta natiunea nóștra.

Dupa acésta ne provóca pre toti la parasirea patimiloru, la víctia nóua, la obiectu etc. Frumóse vorbe, dara fără fapte! Noi totu de-un'a amu fostu pentru obiectivitate, frățietate etc. dara pentru cea sincera și nefățarnica; pentru acésta vomu fi și vomu muri, și credu, ca nimenea nu dede dovedi mai pipaitu în privintia acésta, de câtu toem'a Sabiiulu. Inse póte-se óre sustiené bun'a întielegere și obiectivitatea, pre lângă niscé articulu em suntu și cei anonimi din „Gazeta“? pre lângă suspitionari, incriminări și câte tóte asupr'a céloi mai adictu românú ceusei nationali? asupr'a aceluia, carele a facutu mai multu de câtu toti pentru natiunea sea, și carele sparso celu d'intăiu păretele, murulu celu chinesisu, ce ne despartia de cátra olăta pána la 1860? — e alta întrebare, care sciu, ca d. redactoru alu „Gazetei Trans.“ cu toti ai sei nu va fi în stare sa o deslege în favórea loru.

Ce e dreptu nu-e pecatu.

Muresiu - Osiorhei 18/11 n. 1871.

(Urmare.)

No incape în camasi'a acestui fungingiosu co-respodinte pentru ca venerabilulu consistoriu metropolitanu *) din Sabiiu au insarcinatu parochii gr. or. a se prenumera la „Tel. Rom.“ prin urmare sta afara de tóte indoiéla, ca lui nu-i jace la inima desvoltarea și prosperarea natiunei române, ci trebnie sa fia unelta strainiloru **). „Tel. Rom.“ au contienutu adese ori articoli plini de invetiatura și datatori de indreptariu, lucrati de barbati cu sci-intie și cu tactu; în acea fóia articoli plini de re-criminotiuni și lipsiti de tóta logic'a, cari nu ajuta, ci strica numai, și cari au umplutu natiunea de rusine întocm'a cum umple unu vulcanu ce erumpe din ascunsulu pamentulu impregiurulu cu cenusia și cu sgora — nu se primescu ***)) ce e dreptu, și de aceea este ea opositiuniloru unu spine în ochi, câtu ei nu ineléza a o infatisiá inteligintiei nóștre tinere de fóia ungeresca, scrisa romanesco. —

Aceste impregiurári me scósera din pacientia și me facu sa aretu publiculu cetitoriu, ca acei individi din inteligintia nóștra, cari injura în foile publice și cu vorb'a, și dau aerulu de nationalisti mari și zelosi, și iéu rola de conducatori, neapli suntu de regula cei mai daunosi intereselorú nati-onali și ale poporulu.

*) Vrei sa dici celu arhiepiscopescu séu archidio-cesanu.

**)) Re com a n d a r e a acésta audim, ca se face numai acum si din cause ratiunale, pentru ca se voru publicá ordinationile consistoriali în tren-sulu, dara nu din punctu de vedere de partiđa politica. Provocám de martori la asertiunea acésta pre acei, de-si putieni, protopresbiteri, cari nu prenumera la „Tel. Rom.“ si pre acei'a cari ni se spune ca facu propaganda for-male în contr'a „Tel. Rom.“

***)) In tempulu din urma amu facutu o mica es-ceptiune, pentru ca sa le punemu unoru ómeni ógind'a loru dinainte, si minune! ei s'au spariatu de tipulu și asemena-realoru și au datu chiote în tóte patru părțile lumii! Red.

Despre casulu din urma vréu numai a vorbi căci: ce e dreptu nu e pecatu.

Mi vine în minte ca după infratirea sciuta din Brasiovu se publicá în unele din diurnalele románe o declaratiune din muntii apuseni subserisa de „mai multi“ în contr'a acelei infratiri, care — infratire — electrisase durerosu pre sasi și mai cu séma pre cei din Brasiovu; — de aceea ei se folosira de caracterulu „marelu nationalistu“ românú, care mai întâiu numi ide'a infratirii sublima, participá chiaru și la banchetulu ei iéra după aceea alarmá lumea în diurne, ca cu ajutorulu mameluceloru lui sa strice în favórea sasiloru fundamentulu acelei in-fratiri în care pusese și elu petrii.

Deci sa nu perdemu firulu contradecatiunei amintite.

In lun'a lui Septembrie a. c. facui o calatoria în acei munti, unde trebui sa facu si trist'a espe-riencia ca pretinsii nationalisti mari, din advocati, și din cleru, și căti-va inși dintre functionari, pre cum suntu de gat'a a încrutișia ca opositionali pla-nurile barbatiloru maturi și versati în politica în cauzele nationali, pre atátu suntu de ruinatori cu portarea loru de poporulu românú din munti! In asta privintia vaelele miseriloru ómeni suntu multe, chiaru dela unu parochu românú demnu de credie-mentu și de respectu audiū între altele tocm'a vor-bele astea: sei domnule ce dicitu românii pre aici? dicitu ca sa vine turei séu ori cine numai românii sa nu mai fia szolgabirai și advocati ca suntu prea

Acesti munti suntu cu exceptiunea unni nime-ru micu de locutori de alte nationalități din Zlagna, Abruda și Rosi'a, locuti numai de poporulu românú. Acolo nu suntu câmpii întinse pentru productiunea de bucate, locu aratoriu este tare putienu care pentru clim'a cea aspra se póte semená cu cucuruzu și cu grâu de primavéra inca numai tårdiu și ade-se-ori se întempla de cucurudiulu nu se cóce și erudu lu strica brum'a, cum l'au stricatu și în anulú asta în lun'a lui Septembrie pretutindenea în acei munti, câtu miserii ómeni nu au capetatu din se-mántia și după truda lorú nici câtu sa ingrasie unu poreu. Starea acelu poporú este de vaieratu, căci ei nepotendu produce bucate, suntu siliti a cumperá numai cu bani gat'a, și a se provedé pentru iérna, apoi midilóce de a căstiga crucerulu nu suntu. In vér'a acésta s'au întrebuintiatu multe mâni la re-gulara riulu din acei munti aprópe de Câmpeni și la taiatu de lemne în padurile camerale unde s'au adusu din Baden vr'o 80 nemti cá lucratori; dintre cari are fia-care pre di dela aerariu câte 2 fl. v. a., mánicare și câte o fele de viuu, iéra lu-cratoriulu românú din acei munti, cari lucra ase-menea lucru cá acei nemti, li se platesce pre di numai câte 1 fl. v. a. de-si acei nemti insusi au disu lucratoriloru românii „noi nu scim de ce ne au adusu pre noi aici, ca domneavóștra ve pricepeti la lucru acésta si sciti lucrá mai bine de câtu noi“

Vorbeau pre acolo domni parochi și functionari românii ca domni sasi aplicati în muntii apuseni la padurile erariale de inspectori silvanali — Forst-meisteri, aru fi midilocitu aducerea acelorú nemti lorú iubiti, de cari i dóre pre ei mai multu de câtu de poporulu românú cu cari traiescu ei în un'a și aceea-si iéra, suntu ingrigitii cá suposi unui statu strainu sa traga platile cele grase iéra locutoriú rom-áni din acei munti căti mai potú capetá lucru acolo cu nemti se capete numai $\frac{1}{3}$ parte cá unu nemtiu iéra altii nu incapu la luera de nemti.

Bun'a intentiune și sentiulu de frățietate a sa-siloru facia cu românii ne este nóue cunoscutu și în directiunea ast'a de cându adusera ei în anulú 1844 svabii din Würtenberg în fundulu regescu, iéra sub absolutismu vr'o 40 de familii boeme în Orestia, între cari impartira o parte mare de otaru comunalu în detrimentu agriculturiloru românii de acolo.

(Va urmă.)

Brasiovu 14 Noemvre 1871.

Comun'a gr. or. din Tientiari, tienátore de fo-stulu regimentu I granicierescu este fórté mánhita de cându a trebuitu sa facu trist'a experientia ca este amenintia de a se periclitá scóla ce a ayutu pána aci. Conclusele reprezentantie generale a fosti-loru granicieri din reg. rom. I adusu în adonarea din 25—29 Sept. a. c. suntu totu atátea motive, spre ai insulá ingrigirea acésta. Si acésta póte vedé ori cine din conclusele, cu cariú tientiarieni nu suntu multiamiti nici de cum. Sa le véda onoratii cetitori și sa judece inși:

1. Ca se transpune comitetulu dreptulu d'a denumi pre invetiatori.

2. Ca scólele, cari déjà exista între granicieri, se delatura creandu-se în locu de scoli confessi-onali, scoli comunali.

Amendóue aceste concluse nu suntu basate nici în liter'a nici în sensulu adeveratu alu „Statuteloru pentru reprezentarea, inspectiunea, administrarea, și manipularea fondulu scolasticu alu fostiloru gra-nicieri din regim. I.“

Dupa cum se vede din titulu statuteloru in-susi și anume din § 14 reprezentanti'a generale nu este de câtu unu organu administrativu alu fondulu. Acésta reprezentantia, cá ori care alt'a are sa lucre numai conformu mandatulu primitu, nici de cum inse nu póte sa dispuna despre obiectele de admi-nistrare netiermuritu. Cu atátu mai pucinu póte representá si esercitá reprezentanti'a generale drep-turi, cari competu numai proprietariloru. Déca vomu întrebá cine suntu proprietarii fondulu scolaru-gra-nicierescu, apoi responsulu apriatu lu aflámú în § 4 alu statuteloru, adeca ca proprietarii suntu fostii granicieri și succesorii lorú din cele 12 compagnii impartite în 79 de comune, precum și fostii grani-cieri husari sículii de nationalitate românii din cele 17 comune numite în susu disulu §.

De dreptulu de proprietate a unei scoli se liene după cum este reconoscutu la noi chiaru din partea statulu, dreptulu de a alege pre invetiatoriu, prin urmare acestu dreptu compete nedisputáveru și fostiloru granicieri ai regim. I,

Acestu dreptu proprietarii nu l'au transpusu asupr'a nimeru, nici nu li s'a denegatu prin statute cu altu actu de dreptu. Representanti'a generale ne posiediendu ea însasi acestu dreptu nu l'a potutu strapune asupr'a comitetulu, și facându ea totu-si acésta a comisu o nelegalitate. Nici representan-tia generale, nici comitetulu centralu nu suntu ni-micu mai multu de câtu organe menite numai și numai pentru administrarea fondulu, iéra scólele cá institute cadu în administrarea acelorú organe, de cari se tienu ele după natur'a lorú.

Din aceste motive comun'a Tientiari, cá com-proprietaria a fondulu scolasticu-granicierescu va si protestá cu tóta solenitatea si energi'a contr'a ace-lui conclusu a reprezentantie generale, prin care i se rapesce dreptulu de a-si alege pre invetiatoriuu seu, și acésta cu atátu mai multu, fiindu ca scóla din Tientiari a fostu și este scóla confessionale.

Fondulu scolasticu-granicierescu în sensulu § 37. este menitu a fi întrebuintiatu în dóue directiuni: 1. de a creá scoli acolo unde nu suntu, 2. de a ajutorá pre celea, cari si unde exista.

De óre-ce în comun'a Tientiari a existatu scóla, comitetulu nu avea decátu a ajutorá acésta scóla, iéra acestu ajutoriu nu póte în nici unu casu sa schimbe caracterulu originalu alu scólei de acolo, cu atáta mui putienu, încátu ajutorulu provine din unu fondu, ai cáruí comproprietari suntemu si tien-tiarieni, și fiindu ca chiaru în sensulu art. de lege 38 din 1868 numai acele scóle se privescu de scoli private cu caracteru de scoli comunale, cari suntu infintiute din fonduri neconfessionale, iéra nici de cum acele scoli confessionale, cari suntu numai ajutorate. De óre-ce Tientiarieni au firm'a vointia de a sustiené caracterulu confessionalu alu scólei și dorescu cá din competintia lorú din fon-dulu scolasticu-granicierescu sa se ajute acésta scóla cá atare, — si acestu dreptu nu li'lu póte disputá nimenea — de aceea voru si protestá în contr'a acelu conclusu a reprezentantie generale, prin care caracterulu scólei confessionale se delaturéza, și înca cu atáta mai multu, încátu intentiunea statu-telorú fondulu granicierescu nu este de a schimbá caracterulu scólelorú existente, ci a ajutorá pre fia-care după caracterulu ei.

Pentru cá scóla din Tientiari sa remána con-fessionale nu e nici decum opritu prin § 39 alu statuteloru, de óre-ce nu este nici o pedeca, cá si scóla confessionale sa fia supraveghiata de inspec-torii scolari regesci.

Comun'a acésta a versatu cá si cele-lalte multu sange pre câmpulu de batalia, pána ce si-a castigatu acestu fondu, si totusi este silita a vedé, ca acestu fondu se întrebuintéza cá medilocu nu numai spre a schimbá caracterulu confessionalu alu scólei ei, dara si pentru a se rapí acelu dreptu, pre care-lu au si cele din urma comune, adeca dreptulu de a-si alege pre invetiatoriu.

Este durerosu a vedé cum comitetulu centralu din Sabiiu nu respectéza nici decum vointia co-munei, nu considera pre invetiatoriuu alesu de ea, nu i slobóde lef'a, impune invetiatoriu după voin-tia sea, ba ce e mai multu dlo presiedinte alu co-

mitetului amenință că de nu va primi pre invelia-toriu la octoatze de comitetu, va perde ajutorarea din fondulu scolaru granicerescu, cu unu conventu: e durerosu și desolatoriu a vedea pre comitetulu centralu facendu dispozițiuni astfelu, încâtu aru crede cine-va, că elu este proprietariulu fondului granicerescu, iera nu fostii graniceri.

La invectivele „Telegr. Rom.“ nr. 87 și urmatori.

Inse după toate, câte amu vedutu și amu auditu până acum, trebuie să marturisescu, că nici „declarantii“, nici „Unii dintre cei atacati“, nici „celu cu cumpen'a“ nu au cutediatu a strembă bateru o litera din acea corespondință.

Vedeti dară omeniloru — veri-cine veti fi — ce scandalu a-ti provocatu, ce alarmu a-ti batutu, cu câte urțiuni a-ti aruncatu asupr'a mea! numai și numai din o supozițiune falsă, din suspiciune condamnăveru! și apoi deca v'ati fi marginitu celu putienu la persón'a mea, — dară nu! intrati în familia și repetiti de atâtea ori: „cu totu nemulu lui“ Onóre voue!

Cu acestea a-si trebui să închieu, pentru că fiindu eu trasu în murdăria acést'a că Pilatu în Credu, tien'ta acestor'a au fostu orbesce gresita și sagetiele cele veninate au fostu aruncate în ventu — nici acestea nu m'au ajunsu, nici acelea nu s'au lipitu de mine câtu e mai patiențu.

Inse fiindu ca faptele, fapte rămân în ori-ce împregiurări, me vedu constrinsu a reflecta și la acelea, cu cari a-ti intentatu a me depopularisă.

Eu — diceti — mi-amu luat în agendele mele de principiu conducători „ambitiunea“.

„Ambitiunea seu marirea d'siarta — dice unu scriitoriu — este nemesoral'a iubire de cinste, de superioritate și de lauda.“

Eu, în casulu de facia, nu pot fi nici ambițiosu, nici neambițiosu, pentru că precum v'amu arătat nu amu nici unu amestecu la elu.

Pre mine nu m'au laudatu — până acum — nimenea în foile publice nici altmintreni, și eu nu amu pretinsu acést'a. S'au ziditu în protopopiatulu tractulu Sabiului I. sub conducerea și putienuulu meu concursu — și ici coala pôte și cu paralele mele — două case parochiali și șese școle, cari potu fi de modelu și pôte și alte mai multe; — A-ti cetitu unde-va despre mine veru-unu conventu de lauda în foile publice? Deca a-si fi și a-si fi fostu postitoriu de lauda, ore n'asi fi potutu lasă sa me trîmbite în lume și sa me înalte cu laude.

Iubitoriu și venatoriu după cinste? Nici odata.

Iubitoriu și venatoriu după superioritate, după demnități, titule etc.? Și mai putienu.

Eu amu portatu totu-de-un'a și portu unu oficiu foarte modestu și subalternu; fostii mei scolari suntu astadi superiori mei, și eu nici odata n'amu cartitu, amu fostu și sum multiamitu cu sörtea mea, și voi scii sa fiu și în venitoriu ori carea va fi aceea.

Totu eu sum adusu în combinațiune și în referință cu „unu geniu scapatu“ și cu „unu altu pacatosu bancrotatu“. Cine voru fi acéi'a, căror'a din parte competente (?) li se da astu-feliu de testimoniulu de calificatiune? nu sciu. Trebuie inse sa marturisescu cu parere de revu, că după mine, geniu mai scapatu, de câtu autorulu paschilulu din „Telegrafulu Român“ nr. 87, 88, și 89, nu pôte fi altulu, apoi ca pre acéi'a seu pre acéi'a, nu-i cunoscu și n'amu de a face cu ei; iera opera mai desperata și mai bancrotata, de câtu caus'a cea din cestiune, aপরতা cu atari arme, iera nu pôte fi alt'a. Eu cu toate și toti acéi'a, nu amu nici unu amestecu.

Amu ajunsu sa trecu la întrebările 1, 2, 3, 4 și 5, puse — ce e dreptu — celor „Mai multi“ dară, precum arăta figur'a, totu la adres'a mea, de ore-ce acelea contienu fapte, ce mi se imputa mie.

Mai înainte inse me vedu necesitati a permite următoarele:

Domnii „atacati“ și celu cu „cumpen'a“ me punu pre mine cu totu nemulu meu că pre unu autocratu, că pre unu usurpatoriu ala bisericéi seu ala arhiepiscopiei noastre, carele în tempulu serviciulu meu de 26 ani n'amu facutu elta, fără amu jafuitu și amu pradatu, și în nemodestia și reutatea loră și nita, ca pozițiunea ce amu ocupatu eu, au fostu totu-de-un'a și este și astadi subalterna.

Deca aru sta asertionile vöstre domnilorü! — precum nu stau îngetati ore, ca în alu cui capu s'aru trage toate acelea?

Nu scitiți că o suta de anomalii în o parte, nu justifică pre o anomalie*) în alta parte?

Deca e adeveratu că toate asemenările schiopăteza, apoi acele ale d-vöstre nu numai sunt schiopăteza mure, surde și orbe.

Că sa justificati o anomalie afirmată și susținută de alții, ba recunoscută și de voi însă-ve, încercați asupr'a mea mai multe anomalii și ve credeți îndreptățiți a face concluziunea a majori ad minus.

Că sa ne orientăm mai bine, sa vedem deci ce însemna buventulu anomalie?

Anomalie însemna „abatere dela regula, dela lege.“

Asiá dară totu ce sta în opozițiune cu o regula, cu o lege sustatătoare, este anomalie, ilegalitate, iera ceea ce consuna cu regula este regularitate și ceea ce nu sta în opozițiune cu vre-o regula, lege pozitivă, nu pôte fi anomalie.

Deci

la 1. Este regula generală**) ca nimene mîrînu nu pôte fi profesoru în institutele clericale, fără numai preotu sântitu. Deci preotia protop. Hannia — fără parochia — că profesoru în institutul clericalu, toc'm'a asiá că și a tuturor colegilorü lui — cu domnia tea dimpreună dle Redactorü! — nu numai nu este anomalie, ci din contra este regularitate.

la 2. Unde nu exista lege, nu pôte fi vorba de calcarea legii, unde nu exista regula, nici abatere dela regula nu pôte fi.

Deci neesistându lege seu regula, carea sa opréscă ca unu profesoru sa pöta fi totu-deodata și protopopu, ba fiindu chiaru regula dictată de necesitate, că toti protopopii nostri — că sa nu péra de löme — sa fia și suntu totu-de-odata și parochii; împregiurarea faptică, ca protopopulu Hannia este totu-de-odata și profesoru, nu numai nu este anomalie, ci este, conformu regulei generale dictate de necesitate și de împregiurări.

Dară se face provocare la legea decretată de sinodulu din 1870 despre „incompatibilitatea acumulării oficiilorü bisericesci“. Legea acéi'a privesece în tîi'u pre domnii asesori consistoriali salarisati, a dön'a inse amu avutu ocaziune a vedea, ca toc'm'a acelu preonoratu membru alu sinodului din 1870, carele s'au ostenitu strigându: „incompatibilitate neconditionată, — asesorele consistoriale nu pöte fi totu-de-odata și parochiu“, cându au fostu sa se aplice legea la elu, s'au dechiaratu, ca nu pöte primi asesoratulu fără parochia, și este astadi cu amendoué. — Eu de acést'a din urma nu me miru pentru că sciu și voiescu a tiené contu de împregiurările tempului și ale locului; trebuie inse sa me miru de acelu domnu, pentru cea din tîi'u, de ore-ce elu în sustinerea principielorü sele la aducerea legii au avutu în vedere numai pre alții și acum acea lege, la carea lui iau fostu greu și cu scadere a se supune, voiescu a o estinde la mine.

Totu consecință și moralu!

La 3. Până la introducerea statutului organicu în an. 1870 n'au existatu §-lu 112 din acelu statut, n'au existatu lege regulatöría de referințele de rudenie între asesori consistoriali, Asiá dară siederea socrului Badila cu ginerele Hannia la un'a și aceea-si méssa verde înainte de statutu organicu n'au fostu anomalie ci o necesitate fără nici o calcare de lege, care necesitate deca unii dintre domnii „anomalisti“, pre la anulu 1854. n'aru fi fostu prin școlele normali, iera alții după 1848 nu si-aru fi cantatu în statulu civilu chiverniséla mai avantajösă de cum li promité pre atunci serac'a reverénda și camilafca — s'aru fi potutu döra suplini prin domniele sele.

Dară domnii „atacati“ si-au nitatu sa insemne și salariile ce le-žu trasu socrulu cu ginerele că asesori consistoriali? Apoi domnilorü! a lucră socrulu cu ginere gratuitu, credu — ca nu numai nu e anomalie, ci meritu.

Arătați dvöstra unu singuru faptu, unu singuru actu seversitu de mine și socrulu meu — câtu amu fostu la olalta că asesori consistoriali; cari aru fi

*) Care anomalie? Noi asiá amu întielesu pre „unii din cei atacati“ că ei numai pre lănga supozițiunea că aru fi fostu o anomalie chirotesirea din cestiune au facutu o paralela; noi inse nu gasim în césta din urma anomalie.

**) Aici eră bine sa se aplice unu canonu.

tientitu spre reula bisericéi, școlei seu ala unice-lui particulariu.

Protopopulu Hannia au administratu diece ani averea episcopiei și arhiepiscopiei, fără a fi îngetatu bateru la vre-o remuneratiune.

(Vi stau înainte cärtile și computele, arătați unu singuru cruceriu defraudatu și apoi strigati că v'au muritu vac'a des lăbra, de nu vi mai pöte dá remuneratiuni — fără numai cu sutele. Mie nu mi s'au furatu nici unu cruceriu precum s'au furatu altor'a mii de fiorini!

Pre Protopopulu Hannia nu l'au despartitu „Statutulü organicu“ de socrulu seu dela méssa verde; pentru că „Statutulü organicu“ s'au introdusu definitivu în 1870 și protopopulu Hannia au esitu din consistoriu de buna voi'a lui în 10 Febrü 1864. — Ca protopopulu Hannia au fostu epitropu în 1870/71, acést'a au fostu nu în contra, ci după „Statutulü organicu, alesu de sinodulu.“

Acestate aru fi anomaliele protopopului Hannia în contra căror'a nici domnii „atacati“ nu si-au deschisu până acum gur'a. Mare generösitate! Dară mai suntu inca și alte anomalii și pecate ale protop. Hannia în contra căror'a iera cei „Multi“ nu si-au deschisu gur'a și n'au scrisu nimic'a, pentru ca

la 4. Protopopulu Hannia în 1864 și 1868 a u vorbitu și s'au luptatu voi-nice și e contra §-lu care opréscă rudeniele până la 4 resp. alu 6 gradü, iera

la 5. Cându cu stramutarea Seminarialü protopopulu Hannia a u voitü sa înjumetătescă Seminarialü în folosulu seu.

Vedeti domnilorü „atacati“ câtu de greu este a störce apa din petró, câtu de örba este reutatea și invidia și cum de amaru se pedepsescu ele pro-sinesi. Dară nu vedeti rogu-ve, că deca lupt'a mea din 1864 și 1868 și vointia mea cându cu Seminarialü cari toate stau altmintrea — n'au reusitu; au trebuit sa fia cine-va, carele si-au deschisu gur'a asupr'a și în contra vorbirei și vointiei mele, și asiá s'au facutu altmintrea decum m'amu luptatu și amu voitü eu? Si voi totusi nu ve sfitti de voi însă ve a denunți publiculu și acestea, că pre unele anomalii în contra căror'a nimene nu si-au deschisu gur'a!

Frumösă caracteristica! ca voi și vorbele, și engețele și vointia, descoperiti și discutati în adunări publice, acum după optu ani ve încordati a le califică de pecate, de anomalii și ilegalități!

Nu ve potu urmari mai departe în toate câte a-ti versatu și a-ti improscatu asupr'a mea, ca asiá prä multu amu statu de vorba cu voi.

Deca voi ve provocati la opiniunea publica; și eu.

Deca stati și apelati la sinodulu și congressu; en-le asteptu pre acestea cu fatia senina, cu inima linciscita și cu consciința curată.

Deca deplăngeti scandalulu, eu mai multu decât voi, dară acést'a va cadé și sa cada asupr'a acelor'a, cari l'au causatu.

Vorbiti de moralitate și de concordia? Apoi domnilorü! Moral'a d-vöstre și semnele de concordia le-ati pus negru pre albu în scrierile vöstre din „Telegr. Rom.“ nr. 87, 88 și 89 etc. anulu Domnului 1871. — Peștra-ti-le și le celiti în intervale mai lucide și ve ve-ti edifică!

Un'a inca amu sa mai adaugu.

D-vöstre portati în gura și ve glorificati cu: constituțiunea și libertatea bisericéscă. A-siu voi deci sa sciu dela d-vöstre că dela ömeni competentii cari stati în fruntea afacerilorü bisericesci, și cari că atari — de nu cum-va ve tieneti déjà de stapani ai bisericéi — trebuie sa fii vigili drep-turilorü constituțiunali și ai libertatei bisericesci, a-si voi dieu sa sciu, ca ce întielegti d-vöstre sub constituțiune și libertate bisericéscă? pentru ca deca o interpelatiune — drepta, nedrepta — facuta de mai multi fii ai bisericéi în o cauza publica bisericéscă, v'au potutu infuriá, de a-ti saritu că nisce turbati, a-ti datu nevala și a-ti încercatu a sfasiá totu ce v'au esitu înainte; atunci vai și amaru! de aceea constituțiune și libertate bisericéscă, care va inflori sub domnia vöstră. — Rele prospecte! dară „Bunu e Ddieu!“ dice românulu. *)

Sabiü, în 20 Nov. 1871.

I. Hannia,
prot. prof. și directoru.

*) Töte suntu bune, numai interpelatiunea facuta a fostu cam necostitutiunale, pentru ca d. e. alusionile la arhimanđritulu din Ludosiu etc. esu din cadrele interpelative și trecu la cele ale baterii de jocu, și după simpla nöstra parere, în întielesulu legilorü morali, astfelu decalu-siuni trebuieay lasate afara din „interpelatiune“. R.

(Nu amu urmarita tote aliniile cu observările, mai cu deosebire nu pre acele ce privescu pre „unii din cei atacati.“ Amu rogă pre cesti din urma că deca voru mai avé de disu ce-va sa fia cătu se pôte de scurti in vorba; căci scimu cu totii proverbiulu nationale despre vorb'a multa. Red.)

Circulariulu min. Andrassy.

V i e n' a, in 23. Novembre 1871.

Majestatea Sea imperatolu si regele a demnatu a me denumi de ministrulu seu pentru afacerile straine.

Incepându la problem'a, carea vine a-mi fi incredintiata prin vointi'a augustului nostru stapănu, sum indeplinu consciu de greutățile, de cari ea e impresorata.

Suntu totu-si dōne cause, care mi permitu a întreprinde cu incredere indeplinirea missiunei, carea mi s'a incredintiatu.

Prim'a e credința absoluta, ce o amu in vitalitatea si puterea monarchiei austro-unguresci, carea, astadi mai multu de cătu ori si cându, se privesce de o trebuința si necesitate pentru ecuilibrulu europēnu si de un'a din garantiile indispensabili pentru pacea generala.

A dōn'a e, ca, dupa convinctiunea mea cea mai intima, politic'a de urmatu mi-e nerevocabilu presemnata, precum a fostu acēst'a si predecesorului meu, prin interesele vitali ale imperiului insusi.

Acēst'a politica e o politica de pace, curata, franca si ferma.

Pre importanta de a-si cercă missiunea sea aiurea de cătu in sine insusi, — pre mare prin estinderea sea de a avé lipsa de o marire de teritoriu, imperiulu austro-ungurescu nu va poté ambiționă nici o estensiune a limitieloru sele astu-feliu, că sa fia dificulu a indice o sporire teritoriala óresi-care, carea sa nu devina mai multu o sursă de incercature pentru ambele părți ale monarchiei.

Nu e estensiunea, ci puterea imperiului, pre carea trebuie sa nisuiam a o adauge, punându in activitate dezvoltamentulu resurseloru prodigiōsa, de care dispune.

Emolumentele ce ni le va pastră rebelulu celu mai ferice nu voru tiené nici cându cumpan'a cu acele, ce ni le permitu a culege mersulu progresivu a unei prosperități, a cărei aventu n'a fostu nici o singura clipita opritu chiaru prin unu siru de crise interioare.

Dificultățile, cari le-a percursu si le percare inca monarchi'a, dificultăți cari de altmintrea nu sunt de cătu consciențele naturale a unei mări străformatiuni, se voru impună din di in di, acēst'a o potemu speră; dăra ele nu voru dispore fără a lasă unu certu antagonismu in tendinție, o certa esacerbatiune in spirite. Eu sum convinsu, ca acēste simțieminte voru face locu la o apretatiune multu mai ecuitabila a intereseloru generali ale monarchiei; dăra noi nu ni patemu magul de a obtiné acestu resultatu in unu tempu nu pré lungu, deca nu ni va fi posibilu a preveni complicatiuniloru din afara, cari, traganându consolidarea pacei interne, vinu a împedecă videile conciliatrice si mersulu firmu si stabilu a guvernamentului.

Marginile politice definite astu-modu monarchiei prin interesele sele irecusabile se afla, eu despre aceea nu me indoiescu, in cea mai perfecta armonia cu voturile celoru-alte poteri cari lōte simtu lips'a imperiōsa de a ascură, dupa teribilele eguidiri, prin cari a trecutu succesivmente Europ'a in cursulu aniloru din urma, generatiuniloru de facia asiă crâncenu cercetate un'a eră de pace si securitate.

Eu vi-amu semnalatu prin aceste principalele motive, cari trebuie sa me deoblige a nu me abate dela calea armata de eminentele omu de statu, cănoi amu onōrea a-i succede. De aceea nici nu afiu de lips'a in momentul, in care intru in functiune, a modifică instructiunile generali cu cari sunteti prevediuti, si domniule Vōstre. Ve veti conformă pmai intentiuniloru mele continuendu a le tiené de cinosur'a conduitei dloru Vōstre.

Dându-Vi voia a face întrebuintiarea de depesia presinte carea credeti a Vi fi convenabila, nu voiescu a termină fără a constată satisfactiunea ce o senti de a fi de aci incolo cu domniule Vōstre in referința de afaceri.

Mi place a speră ca domniule Vōstre veti bine-voi a-mi imprumută concursulu domnieloru Vōstre devotatu spre a-mi ajută a indeplină problem'a, carea mi s'a asemnatu prin increderea M. S. imperatului si regelui. Ve rogu a-mi crede ca in ce me privesce pre mine, eu nu voiu intrelasă nimicu spre a-mi căscigă titluri la aceea credere si la aceea stima, de carea s'a bucuratu cu atâtu dreptu predecesoriulu meu la acei, cari au statu sub conducerea sea.

Primiti dle etc.

Andrassy.

Cu placere dămu locu in colōnele nōstre urmatoriului:

Apelu

cătu, barbati si junii nostri, relativu la introducerea si propagarea Stenografiei române moderne — Eugeniu Sucevann.

Progresu este parol'a tempului, progresu pre terenulu sciintieloru, pre terenulu arteloru, pre terenulu industriei, pre terenulu inventiuniloru. Cine nu propasiesce, nu sta pre locu, ci pasiesce inde-retru, căci stagnatiunea este starea cea mai periculoasa pentru unu poporu, pentru o natiune.

Natiunea romāna a luat in deceniile espirate, multamita virtutiei barbatiloru sei, celu mai imbucuratoriulu sboru spre inaintare. Pre toti barbati natiunei i insufletiesce dorulu, sa se radice si natiunea nōstra din tristia ei stare de negligeare, sa ajunga si ea starea inflorita a tieriloru civilizate si a nationalitatiloru dezvoltate. Pentru acestu scopu sântu barbati si junii nostri au obligatiunea, de a starui la inlaturarea pedeceloru contrarie.

O atare pedeca pentru dezvoltarea nōstra publica si sociala este scrisōrea indatinata, o scrisōre, carea nu sta in nici o proportiune cu rapediunea sborulu ideiloru, carea totu deodata si împedecă dezvoltarea, consciința si vigoarea ideiloru nōstre!

Pre tote terenurile aflămu progrese, pre terenulu scrisōrei insă, cu putiene exceptiuni inca nu aflămu progrese mai mari. Aplicămu si in dile de astadi alfabetulu celu vechiu, aplicatu dejă de cătu stramosii nostri inainte de vr'o 2000 de ani, modificatu numai in ce-va prin materialulu nostru scriptualu.

Progresulu este si parol'a nōstra, deci dorimu si noi propresulu si pre terenulu acēst'a, si ne vomu luptă in contr'a tuturor obstaculeloru privitoare la propagarea artei stenografice, căci progresulu acestu doritu este stenografi'a.

Nimeru nu-i trece prin capu, voindu a face o cōstoria ce-va mai mare, a caletori pre josu seu calare, ci se folosesc de drumurile de feru. Voindu a inscintiă pre cine-va aflându-se in departare despre unu lucru urgentu, nu tramitemu vreun solo, ci ne folosim de telegrafulu electricu. Si in momentul acēl'a in care atinge telegrafistulu tast'a aperatului seu, a si ajunsu scirea dorita si in cea mai mare departare. Totu asiă si stenografi'a. Stenografi'a intrupēza ideile nōstre seu cuvintele altui'a in momentul acēl'a, in carele s'a nascutu, si le pastrăia pentru eternitate. Stenografi'a ni-a pastratu d. e. din evulu vechiu opurile si cuvântările unui Cicerone, Origine, din evulu mediu tractamentele concilieloru, din evulu nou cuvintele barbatiloru anteluptatori in camerele legislative si adunările publice.

Luându mai departe in consideratiune recerintiele tempului nostru mai cu sēma la junimea studiōsa, a devenitu cunoscința artei aceste o necesitate neaperala pentru densii, inlesnindu-le studiile in modulu celu mai eficace.

Varietăți.

*(Multiamita publica.) Reverendisimulu domnu protopopu Ioanu Petricu din Brasiovu considerându a buna sēma scumpetea din anulu acēst'a a binevoitu a donă pre sēm'a seminariului nostru 200 p. de pesce saratu; pentru care bine-facere dēma de lauda si de stima i se esprima multiamita publica.

Inspectoratulu seminariului archidiecepsanu gr. or. din Sabiu.

Concursu.

Pentru ocuparea vacantei statiuni invetiatorescu din comun'a Petreni cu alaturat'a comuna Tolti'a se escrie concursu până la 5 Dec. 1871.

Emolumentele suntu:

250 fl. v. e. lefa anuale platite in rate — cortelu naturalu si lemnele debuinciōse.

Doritorii de a ocupă acēsta statiune au a-si asterne cererile loru in sensulu „Statutului organicu“ la scaunulu protopopescu alu Oresciei — aretanda ca au invetiatu 4 clase gimnasiale si cursulu pedagogicu seu clericatu.

Orescia 22 Nov. 1871.

Nicolau Popoviciu,
protopopu.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei vacante Heghigu, in tractulu protopopescu alu Heghigulu, statatore din 114 familii, se escrie concursu până la 5 Decembrie 1871, in care di va fi si alegerea de parochu.

Emolumentele suntu:

1. Casa parochiala cu dōna incaperi, camara, siura, gradin'a casei si 3 1/2 holde aratura.
2. Venitulu stolaru iodatinatu, si dela 80 familii o ferdela grău, dela 22 familii căte o ferdela cucurudiu si dela 12 familii căte o jumetate ferdela cucurudiu apoi dela cei cu vite tragătoare unu caru de lemne.

Doritorii de a ocupă acēsta statiune au sa astērna concursele loru in stroite in sensulu statutului organicu, la scaunulu protopopescu in Brasiovu până la tempulu prefiptu.

Brasiovu 13 Novembre 1871.

Cu intielegerea comitetului parochialu.

Ioanu Petricu,
Protopopu.

(2—3)

Anunciu.

La oficiulu comunalu din Vale se afla o vaca cam de vr'o 7 ani de betrāna de o statura mica, veneta in peru, gasita pre otarulu comunei fara stapānu.

Pagubasiulu adeverat se pôte insinua la oficiulu comunalu, dela care si-o pôte primi pre lānga o rebonificare până in diu'a de 18 Decemvrie 1871 c. n.

In casulu neafărei stapānului, vac'a se va vindé in 18 Decemvrie 1871. c. n. prin licitatiune in tergulu Selistei.

Vale, in 30 Novembre 1871.

Nicolau Resoiu,
Antiste comunalu.

(2—3)

Edictu.

Susan'a nascuta Dimitrie Susiu de religiunea gr. or. din Vulcanu, care de mai multu tempu a parasitu cu necredintia pre legiuitulu seu barbatu Georgiu Tataru totu din Vulcanu, se citēza prin acēst'a a se infatisiă inaintea subscrisului scaunu protopopescu până in terminu de unu anu si o di dela datulu de josu, căci altmintrelea, procesulu divortielu intentatu de barbatulu seu, in contra-i, se va decide si in absentia ei, in sensulu canōneloru s. biserici.

Zernesti in 1-lea Octobre 1871.

Dela scaunulu protopresbiteralu alu Branului.

I. Metianu,
Protopopu.

(2—3)

Edictu.

Acsentie Lascu, carele aprōpe de doi ani, au parasitu cu necredintia, pre legiuit'a lui socia nascuta Rafir'a Zacheiu Sōcea, ambii de religiunea gr. or. din satulu Coman'a de susu, — in districtulu Fagarasiului, pribegitul barbatu se citēza prin acēst'a, că in terminu de unu anu, dela datulu de fatia, sa se presentēdie la subscrisululu scaunu protopopescu; căci la din contra, si fara de elu se voru otari cele de lege preserise, la cererea susu mentionatei actōre.

Fagarasiu, 8|20 Octobre 1871.

Forulu matrimonialu gr. or. alu Fagarasiului I.
Petru Popescu,
protopopu.

(1—3)